

Czas drugiej obecności Pana Jezusa

Drodzy czytelnicy, podzielimy się z Wami przemyśleniami związanymi z biblijną nauką o drugiej obecności Pańskiej. Jest to nauka biblijna, choć powszechnie niezrozumiana, natomiast bardzo ważna, ponieważ gotowość i czuwanie na przyjście Syna Człowieczego jest bezpośrednio związane z wejściem na wesele: *Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, o której Syn Człowieczy przyjdzie. Nadszedł oblubieniec i te, które były gotowe, weszły z nim na wesele i zamknięto drzwi* – Mat. 25:13,10.

Ten temat można omówić jeszcze pod względem sposobu i celu drugiej obecności Pana Jezusa, w tej chwili zaś napiszemy kilka słów o czasie.

Jednakże gwoli wstępu warto, choć pokrótce wspomnieć o sposobie i celu.

Sposób

I gdy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu. I rzekli: Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba – Dzieje Ap. 1:9,11. Słowa aniołów pouczają nas, że sposób przyjścia naszego Pana, będzie taki, jak sposób odejścia. Apostołowie widzieli, że obłok uniósł Jezusa, a skoro dodatkowo odchodził do nieba, to w kontekście wersetu *ciało i krew nie mogą odziedziczyć Królestwa Bożego*, Jezus nie był już w momencie unoszenia w górę postacią cielesną. *Obłok wziął go sprzed ich oczu* oznacza więc, że obłok zasłonił postać Jezusa, dlatego też aniołowie spytali uczniów, czemu patrzą w niebo, a nie spytali, dlaczego patrzą na odchodzącego Pana (ponieważ Pana już nie było widać zza obłoku).

Sposób przyjścia będzie taki jak sposób odejścia. Czy towarzyszyły temu wielkie demonstracje, dźwięki trąb brzmiające po całej Jerozolimie, czy sylwetka Jezusa lśniła niezwykłą chwałą? Odejście było ciche i skryte. Nikt oprócz uczniów nie widział ani nie wiedział o Jego odejściu. Musimy też pamiętać, że Pan przychodzący po raz drugi, nie przychodzi, by oddać Samego siebie na ofiarę, dlatego też nie potrzebuje już ludzkiego ciała (Hebr. 10:5). On już więcej nie umiera, lecz wrócił, by rządzić, błogosławić i podźwignąć odkupioną ludzkość.

Pan Jezus po swym zmartwychwstaniu otrzymał duchową naturę – nieśmiertelność. W takim razie podczas swojej drugiej obecności nie zostanie dostrzeżony oczami ludzkimi, lecz oczami wiary, zrozumienia. W jaki

sposób Pan Jezus po swoim zmartwychwstaniu, gdy przyjmował ciała innych postaci (Mar. 16:12), był rozpoznawany przez uczniów? Poprzez gesty, głos, łamanie chleba, polecenie zapuszczenia sieci po prawej stronie łodzi – czyli poprzez swoją działalność. Tak samo też druga Jego obecność, przez czuwających i będących w gotowości naśladowców została rozpoznana po Jego działalności i wypełnianiu się rzeczy przepowiedzianych w Piśmie Świętym.

Cel

Temat celu drugiej obecności Pana jest szeroko omawiany przez Pismo Święte. Postaramy się o tym napisać w innym artykule, teraz jedynie wspomnimy trzy wersety.

Tak i Chrystus, raz ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu, drugi raz ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują – Hebr. 9:28.

A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyscie, gdzie Ja jestem, i wy byli – Jan 14:3.

Patrz! Daję ci dzisiaj władzę nad narodami i nad królestwami, abyś wykorzeniał i wyplenił, niszczył i burzył, odbudowywał i sadił – Jer. 1:10.

Przejdźmy teraz do omówienia drugiej obecności Pana. W Starym Testamencie znajdują się prorocтва i opisy odnoszące się do pierwszej obecności Jezusa i są też takie odnoszące się do drugiej. Te podwójne prorocтва były powodem potknięcia się cielesnego Izraela, jak i nominalnego Izraela – chrześcijaństwa. Cielony Izrael zaobserwował i zachwycał się proroctwami odnoszonymi się do wtórej obecności Mesjasza, jako króla z wszelką mocą i władzą, przeoczył zaś prorocтва odnoszące się do Jego pierwszej obecności – Mesjasza, który musiał cierpieć (Dzieje Ap. 17:3). Natomiast ogólne chrześcijaństwo uznaje prorocтва odnośnie pierwszej obecności Pana, lecz przeocza te, które mówią o Jego drugiej obecności. Wynik obu jest taki sam, a mianowicie nierozpoznanie czasu nawiedzenia swego. Żydzi nie rozpoznali cielesnej obecności, chrześcijanie nie rozpoznali duchowej obecności. Do jednej, jak i do drugiej grupy można zastosować słowa: *Ja chrzczę wodą, ale pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie* –

Jan 1:26.

Czas drugiej obecności w Starym Testamencie

Nie oddali się berto od Judy ani buława od nóg jego, aż przyjdzie władca jego, i jemu będą posłuszne narody – 1 Mojż. 49:10. Pan Jezus kupił świat swoją krwią i należy Mu się władza oraz posłuszeństwo narodów, lecz tej władzy jeszcze nie użył, stanie się to w Bożym zamierzonym czasie. *Tak mówi panujący Pan: Zdejm tę czapkę, a zrzuć tę koronę, która już nigdy takowa nie będzie; tego, który w poniżenie przyszedł, wywyższę, a wywyższonego poniżę. W niwecz, w niwecz, w niwecz ją obrócę, czego pierwaj nie bywało, aż przyjdzie ten, co do niej ma prawo, którym mu dał – Ezech. 21:26-27 (BG).* Słowa w pierwszej warstwie odnoszą się do ostatniego króla Judy – Sedekiasza, lecz w pozafigurze słowa te zapowiadają objęcie korony przez tego, który przyszedł w poniżeniu, *unizając się samego siebie, przyjmując postać sługi – Filip. 2:7-8.*

Spróbujmy teraz podać kilka dowodów Pisma Świętego, że w czasie, w którym przyszło nam żyć, Pan Jezus jest obecny.

1. Sny z rozdziałów 2 i 7 Księgi Daniela opisują to samo zagadnienie. W rozdziale drugim Daniel wyklada sen Nabuchodonozorowi o posągu, który oznaczał cztery następujące po sobie uniwersalne królestwa. Tak samo rozdział siódmy opowiada o czterech zwierzętach wychodzących z morza. Z tych rozdziałów możemy rozpoznać, w którym miejscu historii ludzkości się znajdujemy. Jest w nich nakreślony szkic historii świata od czasów króla Babilonii Nabuchodonozora aż do ustanowienia Królestwa Bożego na ziemi. Pokróćce jest tu mowa o tym, że na ziemi panowały kolejno cztery państwa uniwersalne. To szczególne czwarte miało dziesięć palców i dziesięć rogów (Dan. 2:42, 7:7) a jednocześnie powstał inny róg, czyli władza papieska, dumna, wyniosła i walcząca ze świętymi. Następnie, podczas władania rogu papieżstwa, przyjdzie *podobny Synowi Człowieczemu* (Dan. 7:13), aby odbył się sąd, *pozbawić go władzy, aby go ostatecznie zniszczyć i obalić* (Dan. 7:26). To obalenie władzy papieżstwa odbywa się aktualnie na naszych oczach, gdy ujawniane jest to, co skrywane: *albowiem nie ma nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajnego, o czym by się dowiedzieć nie miano – Mat. 10:26.*
- 2.

I widziałem w widzeniach nocnych: Oto na obłokach niebieskich przyszedł ktoś, podobny do Syna Człowieczego; doszedł do Sędziwego i stawiono go przed nim. I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki, Jego władza – władzą wieczną, niezmienną, jego królestwo – niezniszczalne. Potem odbędzie się sąd i pozbawią go władzy, aby ją ostatecznie zniszczyć i obalić – Dan. 7:13-14,26. Powyższe wersety są istotnym dowodem, że obecnie żyjemy podczas drugiej obecności Pana, ponieważ możemy rozpoznać Go po Jego działalności. Podczas panowania małego rogu – papieżstwa przychodzi nasz Pan po raz drugi, aby odbył się sąd nad wielką wszetecznicą, by ją pozbawić władzy i ostatecznie obalić. Z kontekstu tych wersetów wynika, że skoro papieżstwo nie zostało jeszcze ostatecznie obalone, to nasz Pan już przyszedł z wszelką władzą i chwałą. Rozumiem to w ten sposób, iż werset 13 mówi, że naszemu Panu przekazano pełnię władzy, a „potem”, czyli po przekazaniu pełni władzy, odbył się sąd nad papieżstwem. Skoro więc obecnie papieżstwo wciąż trwa i nie zostało jeszcze zniszczone, to nasz Pan już jest obecny, ponieważ otrzymał pełnię władzy przed sądem wszetecznicy. Jest to jedyna część proroctwa dotąd niewypełniona, a zatem wypełnienia się tej części powinniśmy się spodziewać w niedalekiej przyszłości.

3. *W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który jest orędownikiem synów twojego ludu, a nastanie czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu. W owym czasie wybawiony będzie twój lud, każdy, kto jest wpisany do księgi żywota – Dan. 12:1.* Co oznacza zagadkowy „owym czasie” opisany w tym wersecie? Z pomocą przychodzi nam kontekst Dan. 11:40, 12:4. „Owym czasie” to czas ostateczny. Słowa te wskazują, że przed zakończeniem się obecnego Wieku złego obejmie rządy Michał, a Jego powstanie będzie przed uciskiem. Skoro żyjemy przed wielkim uciskiem, to oznacza, że nasz Pan już objął swoje rządy.
4. *Ale ty, Danijelu! zamknij te słowa, i zapieczętuj tę księgę aż do czasu naznaczonego; bo to wiele ich przebieży, a rozmnoży się umiejętność – Dan. 12:4 (BG).* „Rozmnoży się umiejętność” – o rozwoju w każdej dziedzinie naszego życia można byłoby mówić i mówić. Środki komunikacji, transportu, medycyny, ogólnie ułatwień życia człowiekowi – umiejętności te wzrosły się w ostatnich niecałych dwustu latach. Czy naturalne siły fal dźwiękowych,

energii świetlnej, pary itd. zostały stworzone dwieście lat temu, dlatego nasi przodkowie żyjący kilkaset lat temu nie mogli z nich skorzystać, czy jednak istniały od stworzenia świata? Dlaczego ludzie nie wykorzystywali tych sił ukrytych w przyrodzie? Obserwując te rzeczy z punktu widzenia Pisma, nie jest to przypadek, że w ostatecznym czasie, w którym żyjemy, umiejętność się rozwija, ponieważ jest to czas przygotowania do wielkiej zmiany epok w dziejach świata, gdy przyszedł wielki Król, który swą niewidzialną mocą przekleństwo ziemi zamienia na błogosławieństwa, które staną się udziałem „wszystkich rodzajów ziemi”. Dlatego rozmnożenie się wszelkiej umiejętności jest znakiem, a zarazem dowodem Pańskiej obecności.

5. *Błogosławiony ten, kto wytrwa i dożyje do tysiąca trzystu trzydziestu pięciu dni* – Dan. 12:12. Ten werset jest ściśle związany z pozostałymi okresami czasu (1260, 1290 dni) opisanymi w Proroctwie Daniela. W dalszej części tego numeru to zagadnienie będzie opisane szerzej. Tu natomiast pragniemy zaznaczyć, że licząc od daty 539 r. n.e, dodając 1335 dni-lat, dochodzimy do daty 1874 r., którą przyjmujemy, jako szczególny punkt na osi czasu dotyczący powtórnego przyjścia naszego Pana.

Zanim przejdziemy do kolejnych dowodów drugiej obecności naszego Pana, zacytujmy trzy wersety traktujące o Jego działalności.

Proś mnie, a dam ci narody w dziedzictwo i krańce świata w posiadanie. Rozgromisz je berłem żelaznym, roztłuczysz jak naczynie gliniane – Psalm 2:8-9.

A gdy Pan będzie smagał Egipt, smagał i leczył [czas drugiej obecności], wtedy nawrócą się do Pana, a On da im się ubłagać i uleczy ich [czas Wieku Tysiąclecia] – Izaj. 19:22.

Błogosławieni owi słudzy, których pan, gdy przyjdzie, zastanie czuwających. Zaprawdę, powiadam wam, iż się przepasze i posadzi ich przy stole, i przystąpiwszy, będzie im usługiwał – Łuk. 12:37.

Czas drugiej obecności w Nowym Testamencie

6. *Powiedz nam, kiedy się to stanie i jaki będzie*

znak twego przyjścia i końca świata? – Mat. 24:3. Uczniowie w swoim pytaniu wskazali na kolejność: zburzenie świątyni, przyjście Jezusa i koniec obecnego Wieku złego. Oznacza to, że przed zakończeniem tego porządku świata, ma nastąpić fakt Jego przyjścia. Obecność Jezusa będzie faktem, gdy na świecie sposób życia będzie zbieżny z tym, jaki był za dni Noego przed nastaniem potopu, o czym dokładniej zastanowimy się w kolejnym punkcie.

7. *Albowiem jak było za dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego. Bo jak w dniach owych przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, gdy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, że nastał potop i zmiotł wszystkich, tak będzie i z przyjściem Syna Człowieczego* – Mat. 24:37-39. Nasz Pan dokonał porównania stanu ludzi za życia Noego przed potopem do stanu ludzi za obecności Pana przed ogniem ucisku. W ten sposób pomaga nam zrozumieć swoją obecność po znakach czasu.

Dni Noego	Czas paruzji
ludzie jedli i pili oraz żenili się i za mąż wydawali (Mat. 24:38);	konsumpcjonizm i materialistyczne podejście do życia;
nie spostrzegli się, że nastał potop (Mat. 24:38);	ludzie straszeni od czasu do czasu różnymi wizjami globalnej katastrofy zaczynają wątpić w jakikolwiek czarny scenariusz względem świata (także biblijny);
aniółowie brali sobie córki ludzkie za żony (1 Mojż. 6:2);	upadek instytucji małżeństwa jako związku mężczyzny i kobiety;
demoralizacja ludzkości (1 Mojż. 6:5);	upadek moralny, który nadal postępuje (2 Tym. 3:1-3);
Noe jako zwiastun sprawiedliwości (2 Piotra 2:5);	ogłaszanie Bożej sprawiedliwości przez wiernego sługę;

Dni Lota (Łuk. 17:26-30)	Sodoma obrazem na współczesną cywilizację zachodnią o korzeniach chrześcijańskich
pokój (Ezech. 16:49);	od zakończenia II wojny światowej Europa Zachodnia cieszy się najdłuższym okresem pokoju w dziejach;
pycha (Ezech. 16:49);	człowiek jest jedynym punktem odniesienia;
obfitość chleba (Ezech. 16:49);	niespotykany w dziejach dobrobyt w krajach cywilizacji zachodniej;
krzyk (1 Mojż.18:20);	ogromna bieda krajów rozwijających się;
brak wsparcia dla ubogich (Ezech. 16:49);	egoizm narodów chrześcijańskich;

Co jest sednem porównań, których użył nasz Pan? *Nie spostrzegli się* – tak będzie również podczas OBECNOŚCI Syna Człowieczego. Nikt oprócz rodziny Bożej nie uwierzy – tylko prawdziwi naśladowcy czuwają, mając oliwę w naczyniach. Inni, tak jak współmieszkańcy Noego i Lota, „nie spostrzegą się” – społeczeństwo, obecnie zorganizowane, nie spostrzeże się, aż ten porządek rzeczy zacznie się rozpylić od gorejącego ognia ucisku.

8. *Wiedźcie przede wszystkim to, że w dniach ostatecznych przyjdą szydery z drwinami, którzy będą [...] mówić: Gdzież jest przyobiecane przyście jego? Odkąd bowiem zasnęli ojcowie, wszystko tak trwa, jak było od początku stworzenia* – 2 Piotra 3:4. Wymowa tych słów jest taka, że w dniach ostatecznych, obecność Pańska już będzie faktem, czego szydery nie będą dostrzegać duchowymi oczami, i z tego powodu będą drwić, jednocześnie nie dostrzegając niewidzialnej obecności Pana.
9. *Co się zaś tyczy przyścia Pana naszego Jezusa Chrystusa i spotkania naszego z nim, prosimy was, bracia, niechaj was nikt w żaden sposób*

nie zwodzi; bo nie nastanie pierwej [przyście Pana], zanim nie przydzie odstęstwo i nie objawi się człowiek niegodziwości, syn zatracenia – 2 Tes. 2:1,3. Powyższe słowa wskazują jasno, że najpierw ma okazać się odstęstwo od wiary, następnie objawić się człowiek niegodziwości (papięstwo), a dopiero po tym ma nastąpić Pańskie przyście po raz drugi. Skoro dwa pierwsze aspekty już się wypełniły, a Pańskie przyście miało nastąpić przed końcem świata, czyli tego porządku rzeczy, to możemy z pewnością stwierdzić Pańską obecność.

10. Bardzo ważnym dowodem Pańskiej obecności jest symbol drzewa figowego, pod którym ukryty jest naród izraelski (Łuk. 21:29-31). Odrzucenie Żydów od Boskiej łaski nie miało być na zawsze. Apostoł Paweł mówi, że trwać to będzie do czasu, *póki nie wejdzie zupełność z pogan*. To znaczy, że po skompletowaniu Oblubienicy Pańskiej łaska Boża zostanie przywrócona Izraelowi i wtedy symboliczne drzewo figowe, odmłodzone i oczyszczone wyda nie tylko liście wyznania, ale i owoc (Rzym. 11:26).

Gdy gałąź drzewa figowego będzie miękła, a gałęzie będą wypuszczały liście, to zgodnie z wersem *blisko jest Królestwo Boże* – Łuk. 21:31 oraz *blisko jest lato* – Mat. 24:32, czyli pełne słońce – pełna światłość znajomości Pańskiej. Pełna światłość będzie w Wieku Tysiąclecia, słowo „blisko” oznacza, że teraz słońce wschodzi, stąd i światło Prawdy większe jest niż przed wiekami, a czas Królestwa już niedaleki.

11. *[...] wiedźcie, że blisko jest, tuż u drzwi* – Mat. 24:33; *Oto stoję u drzwi* – Obj. 3:20. W okresie Laodycei, czyli w ostatnim okresie rozwoju Kościoła Wieku Ewangelii, nasz Pan nie czeka, nie idzie, ale już jest.
12. *Bo gdziekolwiek będzie ścierw, tam się zgromadzą i orły* – Mat. 24:28. Kolejnym dowodem jest ścierw, czyli pokarm, wokół którego gromadzą się orły. Orły to ci, którzy są Pańscy, którzy w Nim pokładają nadzieję – Izaj. 40:31. Ogólnie mówiąc, pokarmem jest Słowo Boże, świadczące o Jezusie Chrystusie, a szczegółowiej o okupowej ofierze Pana. Z końcem XIX wieku przez szczególną jednostkę – naszego brata w Chrystusie Charlesa Russella, Pan Bóg udzielił tego wspaniałego i oczyszczonego pokarmu, aby ogłosił światu wspaniałą nowinę o Królestwie Bożym i dał pokarm na czas słuszny dla czeladzi Bożej, z którego możemy korzystać do dziś. Pokarm ten został przedstawiony w prawdziwym biblijnym świetle, oczyszczony z błędnych tłumaczeń np. o duszy nieśmiertelnej, piekle, trójcy, spowiedzi

itd.

13. *I będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec* - Mat. 24:14. Jest to kolejny namacalny dowód, który wypełnia się na naszych oczach. Pismo Święte jest obecnie dostępne w prawie każdym języku świata jak żadna inna książka. Każdy, kto pragnie, może mieć do niego dostęp.

Lekcje:

1. Czy pierwsza obecność Pana Jezusa i związane z tym uznanie Go za Mesjasza była istotnym faktem dla ludzi? Było to bardzo ważne, ponieważ ten, kto rozpoznał w Jezusie Zbawiciela, mógł rozpocząć wędrówkę śladami swego Mistrza. Skoro fakt pierwszej obecności był ważny, to w takim razie uznanie drugiej obecności jest równie ważne, ponieważ *Chrystus drugi raz ukaże się [...] ku zbawieniu tym, którzy go oczekują* - Hebr. 9:28.

2. Jest to nauka biblijna, choć powszechnie niezrozumiana, natomiast bardzo ważna, ponieważ gotowość i czuwanie na przyjście Syna Człowieczego jest bezpośrednio związane z wejściem na wesele: *Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, o której Syn Człowieczy przyjdzie. Nadszedł oblubieniec i te, które były gotowe, weszły z nim na wesele i zamknięto drzwi* - Mat. 25:13,10.
3. Mamy nieodparte wrażenie, że świat długo nie potrwa. Skoro Pan miał przyjść przed końcem tego Wieku, to musi chodzić o czas, w którym przyszło nam żyć. Widzimy szybko zmieniający się świat. Charakter i grzeszność ludzi, a także upadanie różnych królestw/państw tego świata też nas utwierdza w tym, że wszystko musi być zburzone, by nastąpiło to, czemu „końca nie będzie”. I to nie burzy sam człowiek. To moc wyższa, którą możemy spokojnie nazwać Pańską.

Redakcja